

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžp/21/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201449
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012201449.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: H. T.I., bytom U., X. XX, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, sídlo Bratislava, Lamačská cesta 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2012/1822/MRV zo dňa 11. júna 2012 a o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 187/20102-25, zo dňa 25. apríla 2013 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Bratislave č. k. 1S 187/2012-25 zo dňa 25. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 1S 187/2012-25 zo dňa 25. apríla 2013 podľa ust. § 250d ods. 3 v spojení s § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2012/1822/MRV zo dňa 11. júna 2012, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov, č. SÚ/2007/17138-2/Pix-44 zo dňa 10.10.2007 a vec bola vrátená prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd mal preukázané že v danom prípade sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. A/2012/1822/MRV zo dňa 11. júna 2012, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. SÚ/2007/17138-2/Pix-44 zo dňa 10. októbra 2007 a vec bola vrátená prvostupňovému správneému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie z toho dôvodu, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Podľa názoru krajského súdu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je rozhodnutie procesného charakteru v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p., a preto konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p.. Krajský súd poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle z ktorej rozhodnutie, ktorým je zrušené prvostupňové rozhodnutie a vec je vrátená na nové konanie orgánu prvého stupňa, nemení nič na

subjektívnych právach účastníka konania. V takomto prípade ide o procesné rozhodnutie, ktorého preskúmanie nemôže byť podľa § 248 písm. a/ O.s.p. predmetom súdneho prieskumu.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 146 ods. 1, písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil tak, že ruší rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/212/1822/MRV zo dňa 11. júna 1012 a vracia mu vec na ďalšie konanie

V dôvodoch odvolania namietala nesprávnosť a nezákonnosť uznesenia súdu prvého stupňa. Uviedla, že v preskúmvanej veci ide o rozhodnutie týkajúce sa jej subjektívnych práv a slobôd a na základe neumožnenia jeho preskúmania súdom došlo k porušeniu čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, tým že jej ako účastníčke správneho konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Žalobkyňa ďalej namietala, že napadnuté uznesenie krajského súdu neobsahuje podstatnú časť rozhodnutia majúcu za následok zastavenie súdneho konania, a to odôvodnenie, prečo ide o procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania. Žalobkyňa ďalej nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia videla v pochybení žalovaného správneho orgánu v jeho neriadení sa právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čím došlo k porušeniu § 250ja ods. 5 O.s.p.. Uviedla, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s jej námietkami uvedenými v žalobe a v odvolaní tak, ako mu to uložil najvyšší súd. Vytýkala krajskému súdu, že vo veci vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že správne rozhodnutie žalovaného nespadá pod preskúmanie súdom z dôvodu, že ide iba o procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli s účinnosťou od 01.10.2013 okrem iných zrušené aj obvodné úrady, na ktoré prešla kompetencia krajských stavebných úradov a v zmysle § 9 prešla ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi na okresné úrady. Nakoľko pôvodný žalovaný správny orgán zanikol k 1. januáru 2013 ako právnická osoba v zmysle § 1 písm. b/ zákona č. 345/2012, účastníkom konania na strane odporcu sa stal Okresný úrad Bratislava z titulu zákonných zmien.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1, 2, 3 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmvania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§

250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, keď skúmal, či v danej veci sú splnené zákonné podmienky súdneho prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, dospejúc k záveru, že v danom prípade rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nemôže byť predmetom súdneho prieskumu, keďže ide o rozhodnutie procesnej povahy v zmysle § 248 písm. a/O.s.p., s ktorým záverom sa stotožnil aj odvolací súd.

Spornou otázkou v odvolacom konaní bolo vyhodnotiť existenciu procesnej podmienky pre ďalšie konanie súdu, a to, či napadnuté administratívne rozhodnutie je spôsobilým predmetom preskúmania zákonnosti súdom podľa druhej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a teda právnu otázku, či napadnuté rozhodnutie žalovaného podlieha alebo nepodlieha zákonnej výluke zo súdneho prieskumu v zmysle § 248, písm. a/ O.s.p..

Podľa § 248 písm. a/ až d/ O.s.p. súdy nepreskúmajú: a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania, b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti, c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy o sebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania, d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Podľa čl. 1 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo. Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 2, veta prvá Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takehoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu, ktorým je Slovenská republika (čl.1 ods. 1 ústavy). Súdy pri prieskume zákonnosti správnych rozhodnutí, ako orgány štátu môžu konať a teda musia konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (čl. 2 ods. 2 ústavy).

Zákonodarca v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zveril súdom právomoc preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Správnym súdnictvom sa zabezpečuje realizácia ústavného princípu domáhať sa súdnej ochrany práv fyzických a právnických osôb na nezávislom a nestrannom súde (čl. 46 ods. 1 ústavy). V konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sú predmetom správneho súdnictva právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, ktorými sa zasiahlo do subjektívnych práv fyzických alebo právnických osôb. Správny súd preskúmava aj zákonnosť rozhodnutí, proti ktorým zákon nepripúšťa odvolanie. Súdný prieskum zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy na základe žalôb proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov je založený na princípe generálnej klauzuly vyjadrenej v ustanovení článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; s negatívnou enumeráciou (čl. 46 ods. 2, veta prvá Ústavy SR), z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú

všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúvaní správnych rozhodnutí súdom môže teda byť obmedzený zákonnou úpravou tých rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúvajú (§ 248 O.s.p.). Uvedené ustanovenie je súčasne dôležitou interpretačnou pomôckou, pretože výnimky z aplikácie ústavy, i keď sú ustanovené zákonom, nie je možné vykladať extenzívne, ale reštriktívne.

Súčasne pri preskúvaní rozhodnutí orgánov verejnej správy je potrebné tiež posudzovať charakter rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sú predmetom súdneho prieskumu, v súlade s právnou úpravou vyjadrenou v ustanoveniach § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí ísť o rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní, prípadne ďalšie rozhodnutia, ktoré v konečnom dôsledku zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu; pričom takéto rozhodnutie správneho orgánu právoplatne zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo týmto rozhodnutím sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, § 244 ods. 3 O.s.p.).

Otázkou posudzovania charakteru žalobou napadnutého rozhodnutia sa viackrát už zaoberal vo svojej judikatúre aj Najvyšší súd SR. V danej súvislosti senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení z 25. júna 2009 sp. zn. 4Sžso/30/2009 publikovaného pod č. 51/2009 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR, v zmysle ktorého „rozhodnutie, ktorým odvolací orgán zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nezakladá, nemení ani nezrušuje konkrétne práva alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, preto nemôže byť predmetom súdneho preskúmavania podľa piatej časti O.s.p.“. V dôvodoch tohto rozhodnutia Najvyšší súd SR uviedol: „Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného za rozhodnutie procesného charakteru, ktoré nie je konečným rozhodnutím vo veci a ktorým žalobkyňa nebola ukrátená na svojich právach. Týmto rozhodnutím sa vec opäť vracia do štádia správneho konania pred orgánom prvého stupňa, a preto nemení s konečnou platnosťou nič na subjektívnych právach žalobkyne“. K rovnakým právnym záverom dospel Najvyšší súd SR aj v uznesení zo dňa 26. októbra 2011, sp. zn. 6Sžp/20/2011, keď uviedol: „V danom konaní je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie, ktorým žalovaný správny orgán v odvolacom konaní zrušil neprávoplatné prvostupňové rozhodnutie a v týchto prípadoch z ustálenej judikatúry jednoznačne vyplýva, že nejde o spôsobilý predmet súdneho prieskumu zákonnosti (pozri bližšie rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžf/123/2009, ako aj rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod R95/1994).

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 50/01, II. ÚS 236/02, I. ÚS 3/01) a aj ako to vyplýva z nálezu ÚS SR III. ÚS 138/03-29, ochrana základnému právu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, odvolací súd skúmal nielen formálne znaky (povahu) rozhodnutia predloženého k súdnemu prieskumu, ale tak isto aj či sa toto rozhodnutie svojím obsahom nedotýka niektorého z namietaných základných práv alebo slobôd žalobkyne.

Zo skutkových okolností danej veci nesporne vyplýva, že Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím č. A/2012/1822/MRV zo dňa 11. júna 2012 - rozhodnutie napadnuté žalobou, na základe odvolania žalobkyne zrušil rozhodnutie Stavebné úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. SÚ/2007/17138-2/Pix-44 zo dňa 10. októbra 2007, ktorým stavebný úrad podľa § 88a a §§ 58 až 66 stavebného zákona dodatočne povolil stavbu „N.“ na Y. ul č. XX, Bratislava na pozemkoch parc. č. 127/1, 128/1,4,5 a 126/5 kat. úz. N., stavebnícke M. J.. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave vyplýva, že odvolací správny orgán po preskúvaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že postupom stavebného úradu bola odvolateľke - žalobkyňi, odňatá možnosť zúčastniť sa na stavebnom konaní, čo predstavuje takú vadu správneho konania, čím sa v rozpore s § 4 ods. 2 správneho poriadku dostala do nevýhodného postavenia voči stavebníčke a v dôsledku nesprávneho postupu stavebného úradu

nemožno ani skutočný stav veci, z ktorého pri svojom rozhodovaní stavebný úrad vychádzal, považovať za dostatočne zistený.

Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa mal preukázané, že Krajský stavebný úrad v Bratislave nerozhodol s konečnou platnosťou vo veci dodatočného povolenia stavby rozporovanej žalobkyňou a teda o predmete stavebného konania nebolo v merite veci právoplatne rozhodnuté, čím nemohlo dôjsť ani k porušeniu subjektívnych práv žalobkyne.

Odvolací súd sa nemohol stotožniť s tvrdením žalobkyne uvedeným v žalobe, že v danom prípade boli porušené jej vlastnícke práva. Podľa čl. 20 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje. Preskúvaným rozhodnutím žalovaného nemohlo dôjsť k porušeniu vlastníckeho práva žalobkyne zaručené v čl. 20 ods. 1 ústavy, pretože žalobou napadnutým rozhodnutím nedošlo v konečnom dôsledku k dodatočnému povoleniu predmetnej stavby, čím nebolo teda ani právoplatne rozhodnuté o zásahu tejto stavby do vlastníckeho práva žalobkyne.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že v súvislosti s postupom krajského súdu a jeho rozhodovaním došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR, ani s uvedeným tvrdením sa odvolací súd nemohol stotožniť, pretože zákonným postupom súdu nemôže dôjsť k zásahu do základného práva na súdnu ochranu garantovaného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v zmysle, ktorého „každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.“ V tejto súvislosti upriamuje odvolací súd pozornosť žalobkyne k rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR, ktorý judikoval, že obsahom tohto základného práva je takémuto právu súdnu ochranu poskytnúť (neodňať), ak sú splnené všetky procesné podmienky súdneho konania. „Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba uplatní svoje právo v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami, orgány súdnej moci majú povinnosť umožniť každému, aby sa uplatnením práva zaručeného čl. 46 ústavy stal účastníkom súdneho konania.“ (bližšie pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 14/2001). V zmysle uvedeného sa argumentácia žalobkyne o porušení jej základných práv na súdnu ochranu javí ako nedôvodná, nakoľko v predmetnej veci sa krajský súd vecou zaoberal, pričom dospel k právnomu záveru, že rozhodnutie žalovaného nepodlieha súdnemu prieskumu podľa § 248 písm. a/ O.s.p., pretože ide o procesné správne rozhodnutie. Tým, že konajúci súd konanie zastavil, postupoval v intenciách ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, a týmto postupom nemohlo ani dôjsť k odňatiu možnosti žalobkyne, konať pred súdom, keďže pre takéto postup súdu boli splnené podmienky.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd nepochybil, keď konanie v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, keďže v danom konaní neexistuje spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle § 248, písm. a/ O.s.p. v spojení s § 247 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalobkyne, že krajský súd sa v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy SR v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia nedostatočne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré konanie zastavil, keď svoje rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil a rozobral z pohľadu otázky procesného charakteru napadnutého správneho rozhodnutia v súlade s ust. § 248 písm. a/ O.s.p. a z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplyva posúdenie správneho rozhodnutia aj s pohľadu jeho prípadného zásahu do jej základných práv namietaných v žalobe. Uvedený nedostatok odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu nemá však za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa v jeho výroku.

Záverom odvolaciemu súdu nedá uviesť, že žalobkyňa bude mať možnosť domáhať sa ochrany svojich hmotných subjektívnych práv v rámci následného správneho konania a následne aj preskúmania súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, ktorým právoplatne rozhodne v merite veci daného prípadu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods.1. Žalobkyni nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože bola v tomto konaní neúspešná.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.